

af alderen større. Bidraget kan da anses som betaling for sygekassernes pligt til efter en kortere karenstid at skulle optage enhver person uden hensyn til helbred og alder.

Der henvises herom nærmere til *Betænkning om den offentlige Sygeforsikring* afgivet af sygeforsikringskommissionen af 1954 (1959), side 68 f., samt til de almindelige bemærkninger til lovforslagets punkt 2 (ophævelse af alders- og helbredsbetainger for optagelse og af varighedsbegrænsninger i sygeforsikringens ydelser).

6. Sammenfattende udtales følgende:

Selv om den begrænsning i fortsættelses-sygekassernes rådighed over deres formue ved en kasses ophør, der omhandles i § 65, stk. 3, nr. 3, i det foreliggende forslag til lov om den offentlige sygeforsikring, muligvis måtte anses for et ekspropriativt indgreb, dersom begrænsningen var pålagt ubetinget, udelukkes ekspropriationssynspunktet i det foreliggende tilfælde, fordi rådighedsbegrænsningen alene er stillet som et vilkår for medlemmernes fritagelse for at betale det i § 34, stk. 1 og 2, omhandlede bidrag af 24 kr. årligt til en anerkendt sygekasse.

Ganske vist medfører den omstændighed, at et indgreb i ejendomsretten formelt er frivilligt, ikke i sig selv og ubetinget, at indgrebet ikke kan bedømmes som ekspropriation.

Ekspropriationssynspunktet må dog være

udelukket, når som i det foreliggende tilfælde den pression, der lægges på ejerne, alene består i, at de ikke opnår en ekstraordinær fritagelse for en byrde (afgiften til de anerkendte sygekasser), der ikke er pålagt netop som et pressionsmiddel over for modvillige ejere, men som er begrundet i andre hensyn og efter almindelige regler rammer også andre end de ejere, der ikke accepterer visse vilkår.

Idet det forudsættes, at fortsættelses-kasserne ikke har noget grundlovsbeskyttet krav på at bevare deres medlemmers hidtidige fritagelse for at betale afgift som bidragydende medlemmer til sygekasserne, kunne loven, som oprindelig påtænkt, have ladet den almindelige regel om bidragspligt gælde også for fortsættelses-kassernes medlemmer. At forslaget i sin endelige skikkelse har fulgt den mildere kurs at tilstå afgiftsfritagelse, men kun på visse vilkår, kan ikke begrunde den opfattelse, at der her ved anvendes en faktisk tvang over for kasserne, der må sidestilles med formelig ekspropriation.

Heraf følger, at bestemmelsen i forslaget § 65, stk. 3, nr. 3, ikke er en bestemmelse vedrørende ekspropriation, og at reglerne i grundlovens § 73, stk. 2, om udskudt stadfæstelse derfor ikke under henvisning til nævnte bestemmelse kan bringes til anvendelse på det af folkettinget den 1. juni d. å. endeligt vedtagne forslag til lov om den offentlige sygeforsikring.“